Dosarul nr. 3-2730/2024 /2-24052165-12-3-15052024/

H O T Ă R Î R E
În numele Legii

01 august 2025 mun. Chișinău

Judecătorul Judecătoriei Chișinău (sediul Râșcani), Gandrabur Marcel, specializat în materia contenciosului administrativ, examinând unipersonal, în procedură scrisă, acțiunea de contencios administrativ intentată de executorul judecătoresc Gosic Andrei împotriva Uniunii Naționale a Executorilor Judecătorești, persoane terțe Ministerul Justiției al Republicii Moldova și executorul judecătoresc Talmaci Roman privind accesul la informație,

c o n s t a t ă:

Argumentele participanţilor la proces.

La data de 15 mai 2024 executorul judecătoresc Gosic Andrei a înaintat **acțiune de contencios administrativ** în contradictoriu cu Uniunea Națională a Executorilor Judecătorești (în continuare UNEJ) , persoane terțe Ministerul Justiției al Republicii Moldova și executorul judecătoresc Talmaci Roman, solicitând: anularea răspunsului nr. 166 din 04 martie 2024 al Consiliului UNEJ, cu obligarea pârâtului de a admite integral cererea cu nr. 190-aj-14/2/23 din 07 februarie 2024 a executorului judecătoresc Gosic Andrei, obligarea UNEJ să prezinte hotărârea autentică a Congresului nr. XVIII ordinar al executorilor judecătorești din 22 septembrie 2023 și procesul-verbal al Congresului nr. XVIII ordinar al executorilor judecătorești din 22 septembrie 2023, care nu este adus la cunoștința executorilor judecătorești, înregistrarea în SIEGDE, în compartimentul special generat – ”Administrative”, toate hotărârile și procesele-verbale ale Consiliului UNEJ din 2010 până în 2023 inclusiv și obligarea UNEJ să emită actul administrativ prin care să solicite Ministerului Justiției de a suspenda președintele Uniunii Naționale a Executorilor Judecătorești din activitatea de executor judecătoresc - în baza cererii, pe perioada mandatului.

Prin încheierea Judecătorului Judecătoriei Chișinău (sediul Râșcani), Bolocan Elena, din 12 noiembrie 2024, *inter alia*, s-a declarat inadmisibilă acțiunea în contencios administrativ înaintată de executorul judecătoresc Gosic Andrei către Uniunea Națională a Executorilor Judecătorești, persoane terțe Ministerul Justiției, executorul judecătoresc Talmaci Roman, în

partea în care reclamantul revendică anularea răspunsului nr. 166 din 04 martie 2024 al Consiliului UNEJ și obligarea pârâtului Uniunea Națională a Executorilor Judecătorești RM de a admite cererea cu nr. 190-aj-14/2/23 din 07 februarie 2024 depusă de executorul judecătoresc Gosic Andrei și să emită actul administrativ prin care să solicite Ministerului Justiției de a suspenda președintele Uniunii Naționale a Executorilor Judecătorești, din activitatea de executor judecătoresc - în baza cererii, pe perioada mandatului – în temeiul art. 207 alin. (2) lit. e) din Codul administrativ, deoarece reclamantul nu poate revendica încălcarea, prin activitatea administrativă, a unui drept în sensul art. 17 Cod administrativ al RM, iar acțiunea în contencios administrativ înaintată de executorul judecătoresc Gosic Andrei către Uniunea Națională a Executorilor Judecătorești, persoane terțe Ministerul Justiției, executorul judecătoresc Talmaci Roman, în partea în care reclamantul revendică anularea răspunsului nr. 166 din 04 martie 2024 al Consiliului UNEJ și obligarea pârâtului Uniunea Națională a Executorilor Judecătorești de a admite cererea cu nr. 190-aj-14/2/23 din 07 februarie 2024 depusă de executorul judecătoresc Gosic Andrei și să elibereze hotărârea autentică a Congresului nr. XVIII ordinar al executorilor judecătorești din 22 septembrie 2023, și procesul-verbal al Congresului nr. XVIII ordinar al executorilor judecătorești din 22 septembrie 2023, care nu este adus la cunoștința executorilor judecătorești, înregistrarea în SIEGDE, în compartimentul special generat – ”Administrative”, toate hotărârile și procesele-verbale ale Consiliului UNEJ RM, din 2010 până în 2023 inclusiv – care constituie acțiune în contencios administrativ privind accesul la informație de interes public – rămâne spre examinare în conformitate cu prevederile Legii nr. 148 din 09 iunie 2023 privind accesul la informațiile de interes public și prevederile Codului administrativ al RM.

Prin decizia Curții de Apel Centru din 20 martie 2025, s-a respins recursul declarat de executorul judecătoresc Gosic Andrei și s-a menținut încheierea Judecătoriei Chișinău (sediul Râșcani) din 12 noiembrie 2024.

În motivarea pretențiilor ce vizează accesul la informații reclamantul a menționat că, la 07 februarie 2024 a înregistrat la UNEJ prin intermediul poștei electronice (unejmoldova@gmail.com), cererea cu nr. 190-aj-14/2/23 din 07 februarie 2024. La 05 martie 2024, UNEJ a expediat în adresa Corpului executorilor judecătorești din RM, răspunsul cu nr. 166 din 04 martie 2024 al Consiliului UNEJ, la cererea cu nr. 190-aj-14/2/23 din 07 februarie 2024, respingând în esență cerințele formulate de reclamant prin acordarea unui răspuns evaziv, iar capătul de cerere cu privire la adoptarea actului administrativ prin care UNEJ să solicite Ministerului Justiției de a suspenda președintele Uniunii Naționale a Executorilor Judecătorești - în baza cererii, pe perioada mandatului, din funcția de executor judecătoresc, Consiliul UNEJ a refuzat să îl examineze. La 04 aprilie 2024 a înregistrat la UNEJ prin intermediul poștei electronice (unejmoldova@gmail.com), cererea cu nr. 190-aj-14/3/23 din 04 aprilie 2024, la 07 mai 2024 reclamantul recepționând răspunsul cu nr. 380 din 07 mai 2024 al UNEJ, la cererea sa prealabilă a primit un refuz categoric. În mod constant pledează în cadrul tuturor lucrărilor Congresului UNEJ precum că legiuitorul a asigurat justițiabililor reguli corecte și rigide prin adoptarea Codului administrativ, care oferă un set de garanții conforme art. 6 CEDO și în coraport cu oricare Regulament ar fi adoptat de Consiliul UNEJ pentru activitatea sa, în interes

de grup, oricum prevalează prevederile legii organice, în speță Codului administrativ, luând în considerare că UNEJ se impune a fi o autoritate publică, prin prisma prevederilor art. 7 din Codul administrativ. Această critică vine reieșind din practica de care se bucură acesta în procesul de cooperare cu Consiliul UNEJ, or abuzurile președintelui UNEJ în persoana lui Talmaci Roman au fost constatate în mod irevocabil, reieșind din considerentul existenței a două decizii irevocabile, care reflectă ilegalitatea activității și abuzurile admise de către executorul judecătoresc Talmaci Roman în cadrul exercitării funcției administrative de președinte al UNEJ în coraport cu reclamantul, în special: 1. decizia nr. 3a-354/20 din 13 aprilie 2021 adoptată de către Curtea de Apel Chișinău, decizia nr. 3a-953/21 din 24 noiembrie 2021 adoptată de către Curtea de Apel Chișinău. Este pertinentă activitatea tenebră a Consiliului UNEJ or, în agenda de lucru sunt indicate atât de succint subiectele abordate, încât creează impresia că Consiliul UNEJ tăinuiește informația de la executorul judecătoresc de rând. Mai mult ca atât, la solicitarea sa de a lua cunoștință de materialele examinate în cadrul ședințelor Consiliului UNEJ nici măcar nu reacționează, nemaivorbind de asigurarea accesului la materialele integrale solicitate, deși subiectele prezentau interes de ordin public și nu de ordin personal. Observând caracterul plauzibil de sistematizare a actelor emise de către executorii judecătorești și asigurarea accesului direct la aceste acte la discreția UNEJ a venit cu o propunere de a sistematiza și publica toate hotărârile adoptate de Consiliul UNEJ și procesele-verbale ale ședințelor Consiliului UNEJ din 2010 și până în prezent - 2023, fapt care va garanta accesul justițiabililor dintre care face parte și Corpul executorilor judecătorești din RM, la actele administrative ale UNEJ inclusiv cele de ordin normativ, iar neadmiterea acestei cerințe cu certitudine va genera un litigiu, având în vedere încălcarea prevederilor art. 23 alin. (2) din Constituția RM, care prevede în mod expres că, statul asigură dreptul fiecărui om de a-și cunoaște drepturile și îndatoririle, în acest scop statul publică și face accesibile toate legile și alte acte normative. Însă această poziție a fost primită cu agresiune din partea factorilor de decizie ai UNEJ, iar întru admiterea unei asemenea poziții, UNEJ se opune generând un nou litigiu, însă nu fără a ataca executorul judecătoresc Gosic Andrei pe cale administrativă, or, din 2010 și până în prezent, UNEJ nu s-a adresat în instanță de judecată cu acțiuni contra executorilor judecătorești, analogic cazului executorului judecătoresc Gosic Andrei în special. Totodată, un exemplu în acest sens ar fi din activitatea Consiliului Superior al Magistraturii, care printre altele postează și în mod live ședințele, o asemenea etapă de asigurare a transparenței în procesul decizional nefiind asigurată, urmând ca cel puțin să fie publicate toate hotărârile și procesele-verbale ale ședințelor adoptate în cadrul lucrărilor Consiliului UNEJ, analogic CSM. Pentru asigurarea publicării tuturor hotărârilor și a proceselor-verbale ale Consiliului UNEJ, nu sunt necesare site-uri și buget separate, fiind suficient de urmat practica Colegiului Disciplinar al Executorilor Judecătorești constituit pe lângă UNEJ or, Consiliul UNEJ nu este o excepție, însă din 2010 și până în prezent activează destul de abuziv.

Prin **referința** UNEJ s-a solicitat respingerea acțiunii ca fiind neîntemeiată și inadmisibilă. *(Vol. I, f.d. 174-178)*

Prin **referința** terțului Talmaci Roman s-a solicitat respingerea acțiunii ca fiind

neîntemeiată și inadmisibilă. *(Vol. I, f.d. 170-171)*

Terțul Ministerul Justiției al Republicii Moldova a formulat **referință**, prin care și-a expus poziția pe marginea acțiunii de contencios administrativ dedusă judecății. *(Vol. I, f.d. 162-163)*

Aprecierea instanței de judecată.

Analizând piesele dosarului prin prisma rigorilor art. 130 din Codul de procedură civilă prin coraportare la prevederile legale ce guvernează raportul juridic litigios, judecătorul ajunge la concluzia că acțiunea dedusă judecății este admisibilă, însă neîntemeiată și urmează a fi respinsă din următoarele considerente.

Conform **art. 22 din Codul administrativ**, autorităţile publice şi instanţele de judecată competente cercetează starea de fapt din oficiu. Acestea stabilesc felul şi volumul cercetărilor şi nu sunt legate nici de expunerile participanţilor, nici de cererile lor de reclamare a probelor.

Faptele deja cunoscute autorităţilor publice sau instanţelor de judecată competente, faptele general notorii şi faptele prezumate în virtutea prevederilor legale nu necesită a fi probate, până la proba contrarie.

În acord cu **art. 194 alin. (1) din Codul administrativ**, în procedura în prima instanţă, în procedura de apel şi în procedura de examinare a recursurilor împotriva încheierilor judecătoreşti se soluţionează din oficiu probleme de fapt şi de drept.

În conformitate cu **art. 195 din Codul administrativ**, procedura acţiunii în contenciosul administrativ se desfăşoară conform prevederilor prezentului cod. Suplimentar se aplică corespunzător prevederile Codului de procedura civilă, cu excepţia art. 169–171.

Conform **art. 118 alin. (3) din Codul de procedură civilă**, circumstanţele care au importanţă pentru soluţionarea justă a cauzei sunt determinate definitiv de instanţa judecătorească pornind de la pretenţiile şi obiecţiile părţilor şi ale altor participanţi la proces, precum şi de la normele de drept material şi procedural ce urmează a fi aplicate.

Conform **art. 121 din Codul de procedură civilă**, instanţa judecătorească reţine spre examinare şi cercetare numai probele pertinente care confirmă, combat ori pun la îndoială concluziile referitoare la existenţa sau inexistenţa de circumstanţe, importante pentru soluţionarea justă a cazului, iar **art. 122 din Codul de procedură civilă** prevede că, circumstanţele care, conform legii, trebuie confirmate prin anumite mijloace de probaţiune nu pot fi dovedite cu nici un fel de alte mijloace probante. Admisibilitatea probelor se determină în conformitate cu legea în vigoare la momentul eliberării lor.

Circumstanțele de fapt relevante.

La 07 februarie 2024 executorul judecătoresc Gosic Andrei a înregistrat la UNEJ prin intermediul poștei electronice (unejmoldova@gmail.com), cererea cu nr. 190-aj-14/2/23 din 07 februarie 2024 solicitând:

-expedierea în adresa corpului executorilor judecătorești din Republica Moldova a hotărârii autentice a Congresului nr. XVIII ordinar al executorilor judecătorești din 22 septembrie 2023 și

procesului-verbal al Congresului nr. XVIII ordinar al executorilor judecătorești din 22 septembrie 2023, care nu este adus la cunoștința executorilor judecătorești.

-înregistrarea în SIEGDE, în compartimentul special generat – ”Administrative”, toate hotărârile și procesele-verbale ale Consiliului UNEJ din 2010 până în 2023 inclusiv.

-obligarea UNEJ să emită actul administrativ prin care să solicite Ministerului Justiției de a suspenda președintele Uniunii Naționale a Executorilor Judecătorești din activitatea de executor judecătoresc - în baza cererii, pe perioada mandatului

La 05 martie 2024, UNEJ a expediat în adresa executorului judecătoresc Gosic Andrei, răspunsul cu nr. 166 din 04 martie 2024, la cererea cu nr. 190-aj-14/2/23 din 07 februarie 2024, comunicându-se că unele dintre subiectele abordate în cerere au fost anterior subiect de discuție pentru executorii judecătorești, inclusiv prin includerea acestora în agenda ultimului Congres al executorilor judecătorești din 22 septembrie 2012, corespunzător nu au fost reținute motive pentru reiterarea acestora. Astfel, s-a oferit posibilitatea expunerii în plenara Congresului a poziției și argumentelor, nefiind îngrădit dreptul la opinie. Alte aspecte abordate în cerere sunt subiecte de examinare în instanța de judecată și vor fi soluționate pe calea aleasă – adică cea judiciară. Hotărârea Congresului XVIII este făcută publică pe pagina web a UNEJ, fapt pe care îl confirmă titularul cererii, motiv din care solicitarea de a face public un act cunoscut din surse publice este nejustificată. Introducerea actelor Consiliului și ale Congresului în SIEGDE este în curs de realizare și respectiva sarcină a fost formulată de Consiliul pentru angajații UNEJ urmând a fi realizată. Hotărârile Consiliului care nu au caracter individual sunt întotdeauna plasate pe pagina web a UNEJ, în compartimentul dedicat executorilor judecătorești și pot fi consultate acolo.

La 04 aprilie 2024 executorul judecătoresc Gosic Andrei a înregistrat la UNEJ prin intermediul poștei electronice (unejmoldova@gmail.com), cererea prealabilă cu nr. 190-aj-14/3/23 din 04 aprilie 2024, iar la 07 mai 2024 executorul judecătoresc Gosic Andrei a recepționat răspunsul UNEJ cu nr. 380 din 07 mai 2024 în temeiul căruia s-a menționat că prin răspunsul nr. 166 din 04 martie 2024 au fost oferite informații referitor la toate solicitările ce se conțineau în cererea din 07 februarie 2024, care sunt identice cu cele din cererea din 05 aprilie 2024.

Cadrul normativ general.

În corespundere cu **art. 5 din Codul administrativ**, activitatea administrativă reprezintă totalitatea actelor administrative individuale şi normative, a contractelor administrative, a actelor reale, precum şi a operaţiunilor administrative realizate de autorităţile publice în regim de putere publică, prin care se organizează aplicarea legii şi se aplică nemijlocit legea.

Conform **art. 6 din Codul administrativ**, procedura administrativă este activitatea autorităților publice cu efect în exterior, îndreptată spre examinarea condițiilor, pregătirea și emiterea unui act administrativ individual, spre examinarea condițiilor, pregătirea și încheierea unui contract administrativ sau examinarea condițiilor, pregătirea și întreprinderea unei măsuri strict de autoritate publică. Emiterea unui act administrativ individual, încheierea unui contract

administrativ sau întreprinderea unei măsuri strict de autoritate publică sunt părți ale procedurii administrative.

În concordanță cu **art. 9 alin. (1) și (2) din Codul administrativ**, prin petiţie, în sensul prezentului cod, se înţelege orice cerere, sesizare sau propunere adresată unei autorităţi publice de către o persoană fizică sau juridică. Prin cerere se solicită emiterea unui act administrativ individual sau efectuarea unei operaţiuni administrative.

Conform **art. 14 din Codul administrativ**, actul real este activitatea administrativă de drept public care nu are drept scop o reglementare concretă sau abstractă, ci un rezultat real.

Sunt acte reale, în special, informaţiile, avertizările sau recomandările autorităţilor publice şi acţiunile întreprinse de acestea.

În măsura în care prevederile prezentului cod nu conţin reglementări imperative, în privinţa actelor reale se aplică corespunzător dispoziţiile referitoare la actele administrative individuale, dacă acest lucru nu este exclus în baza diferenţelor dintre actul administrativ individual şi actul real.

În conformitate cu **art. 17 din Codul administrativ**, drept vătămat este orice drept sau libertate stabilit/stabilită de lege căruia/căreia i se aduce atingere prin activitate administrativă.

În acord cu **art. 20 din Codul administrativ**, dacă printr-o activitate administrativă se încalcă un drept legitim sau o libertate stabilită prin lege, acest drept poate fi revendicat printr-o acțiune în contencios administrativ, cu privire la care decid instanțele de judecată competente pentru examinarea procedurii de contencios administrativ, conform prezentului cod.

Conform **art. 64 din Codul administrativ**, autoritatea publică este obligată să soluţioneze o cerere potrivit competenţelor sale şi în termenul stabilit de lege.

Refuzul de a primi sau a examina o cerere se consideră drept respingere a cererii. Aceeaşi regulă se aplică şi în cazul nesoluţionării unei cereri în termen legal.

Prin derogare de la prevederile alin. (2), în cazurile prevăzute de lege, nesoluţionarea în termen a unei cereri se consideră drept acceptare a acesteia.

Potrivit **art. 93 din Codul administrativ**, fiecare participant probează faptele pe care îşi întemeiază pretenţia. Prin derogare de la prevederile alin. (1), fiecare participant probează faptele atribuite exclusiv sferei sale. Reglementări suplimentare sau derogatorii sunt admisibile doar în baza prevederilor legale.

În concordanță cu **art. 96 alin. (1) și (2) din Codul administrativ**, notificările şi comunicările către participanţii la procedura administrativă se realizează în orice formă de comunicare adecvată, rapidă şi eficientă din punctul de vedere al costurilor. Comunicarea prin mijloace electronice are prioritate dacă este adecvată obiectului comunicării şi acceptată de participantul la procedură.

Autorităţile publice trebuie să se asigure că participanţii la procedură indică, în cadrul procedurii, o modalitate principală de comunicare, precum şi modalităţi alternative.

În temeiul **art. 137 din Codul administrativ**, în exercitarea dreptului discreţionar atribuit, autorităţile publice trebuie să acţioneze cu bună-credinţă în limitele legal stabilite şi cu respectarea scopului pentru care le-a fost atribuit dreptul.

Dacă autoritatea publică poate decide discreţionar şi doar una din mai multe consecinţe juridice este legală, atunci dreptul discreţionar al autorităţii publice se reduce la alegerea consecinţei juridice/soluţiei legale.

Stările de fapt identice în esenţă se tratează identic. O tratare neidentică a două stări de fapt identice se admite numai dacă există un motiv obiectiv.

Dacă într-un caz autoritatea publică şi-a exercitat dreptul discreţionar într-un anumit mod, atunci în cazuri similare ea este obligată să îşi exercite dreptul discreţionar în acelaşi mod. Această regulă nu se aplică dacă autoritatea publică intenţionează să îşi schimbe în viitor practica de exercitare a dreptului discreţionar în cazuri similare.

Conform **art. 189 alin. (1) și (2) din Codul administrativ**, orice persoană care revendică încălcarea unui drept al său prin activitatea administrativă a unei autorităţi publice poate înainta o acţiune în contencios administrativ. O acţiune în contencios administrativ poate fi înaintată şi atunci când autoritatea publică nu a soluţionat în termen legal o cerere.

Conform **art. 219 din Codul administrativ**, instanţa de judecată este obligată să cerceteze starea de fapt din oficiu în baza tuturor probelor legal admisibile, nefiind legată nici de declaraţiile făcute, nici de cererile de solicitare a probelor înaintate de participanţi.

Instanţa de judecată depune eforturi pentru înlăturarea greşelilor de formă, explicarea cererilor neclare, depunerea corectă a cererilor, completarea datelor incomplete şi pentru depunerea tuturor declaraţiilor necesare constatării şi aprecierii stării de fapt. Instanţa de judecată indică asupra aspectelor de fapt şi de drept ale litigiului care nu au fost discutate de participanţii la proces.

Instanţa de judecată nu are dreptul să depăşească limitele pretenţiilor din acţiune, însă, totodată, nu este legată de textul cererilor formulate de participanţii la proces.

Instanţa de judecată poate avea o discuţie juridică cu participanţii la proces sau poate da în scris indicaţii cu privire la situaţia de drept a cauzei examinate.

În conformitate cu **art. 225 din Codul administrativ**, instanța de judecată nu este competentă să se pronunțe asupra oportunității unui act administrativ. Verificarea exercitării de către autoritatea publică a dreptului discreționar se limitează la faptul dacă autoritatea publică:

a) și-a exercitat dreptul discreționar;

b) a luat în considerare toate faptele relevante;

c) a respectat limitele legale ale dreptului discreționar;

d) și-a exercitat dreptul discreționar conform scopului acordat prin lege.

Cadrul normativ special.

Dreptul accesului la informația de interes public este o parte componentă a dreptului la libertatea exprimării, stipulat în **art. 19 al Declarației Universale a Drepturilor Omului** adoptată de Adunarea Generala a Organizatiei Națiunilor Unite la 10 de septembrie 1948: Orice om are dreptul la libertatea opiniilor și exprimării; acest drept include libertatea de a avea opinii fără imixtiune din afară, precum și libertatea de a căuta, de a primi și de a răspândi informații și idei prin orice mijloace și independent de frontierele de stat.

În unison cu **art. 10 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului**, orice persoană are dreptul la libertate de exprimare. Acest drept include libertatea de opinie şi libertatea de a primi sau a comunica informaţii ori idei fără amestecul autorităţilor publice şi fără a ţine seama de frontiere. Prezentul articol nu împiedică Statele să supună societăţile de radiodifuziune, cinematografie sau televiziune unui regim de autorizare. Exercitarea acestor libertăţi ce comportă îndatoriri şi responsabilităţi poate fi supusă unor formalităţi, condiţii, restrângeri sau sancţiuni prevăzute de lege care, într-o societate democratică, constituie măsuri necesare pentru securitatea naţională, integritatea teritorială sau siguranţa publică, apărarea ordinii şi prevenirea infracţiunilor, protecţia sănătăţii, a moralei, a reputaţiei sau a drepturilor altora, pentru a împiedica divulgarea informaţiilor confidenţiale sau pentru a garanta autoritatea şi imparţialitatea puterii judecătoreşti.

Conform **art. 34 din Constituția Republicii Moldova**, dreptul persoanei de a avea acces la orice informație de interes public nu poate fi îngrădit. Autoritățile publice, potrivit competențelor ce le revin, sunt obligate să asigure informarea corectă a cetățenilor asupra treburilor publice și asupra problemelor de interes personal.

În conformitate cu **art. 4 din Legea privind accesul la informațiile de interes public,** în sensul prezentei legi, informaţii de interes public sunt toate informaţiile deţinute de furnizorii de informaţii, indiferent de suportul de stocare (pe hârtie, în formă electronică sau în orice alt format).

În conformitate cu **art. 5 din Legea privind accesul la informațiile de interes public**, furnizorii de informaţii sunt:

a) autorităţile publice;

b) instituţiile publice;

c) întreprinderile de stat şi întreprinderile municipale;

d) persoanele juridice de drept privat controlate de furnizorii de informaţii prevăzuţi la lit. a)–c), în conformitate cu art. 203 alin. (3)–(7) din Codul civil nr.1107/2002;

e) persoanele juridice de drept privat care prestează servicii publice, servicii publice de gospodărie comunală sau servicii de decontare;

f) întreprinderile energetice care desfăşoară activităţi în domeniul gazelor naturale, al energiei electrice sau al energiei termice;

g) asociaţiile profesionale şi organele de autoadministrare, constituite prin lege, ale profesiilor din sectorul justiţiei;

h) partidele politice.

În acord cu **art. 6 din Legea privind accesul la informațiile de interes public**, orice persoană fizică sau juridică are dreptul la accesul la informaţiile de interes public, în formele şi condiţiile prevăzute de lege.

Furnizorii de informaţii sunt obligaţi să asigure accesul la informaţiile de interes public, în formele şi condiţiile prevăzute de lege.

În corespundere cu **art. 13 din Legea privind accesul la informațiile de interes public**, orice persoană fizică sau juridică are dreptul să solicite şi să obţină informaţii de interes public în

condiţiile legii, prin înaintarea unei cereri de comunicare a informaţiilor de interes public. Furnizorii de informaţii sunt obligaţi să comunice informaţiile de interes public solicitate, în condiţiile legii. Prevederile Codului administrativ se aplică numai în măsura în care nu contravin prevederilor prezentei legi.

În concordanță cu **art. 19 din Legea privind accesul la informațiile de interes public**, informaţiile de interes public se comunică solicitantului din momentul în care sunt disponibile pentru a fi comunicate, dar nu mai târziu de 10 zile de la data înregistrării cererii. Termenul stabilit la alin. (1) poate fi prelungit cu cel mult 7 zile în cazul în care cererea este complexă sau se solicită un volum mare de informaţii, care necesită timp suplimentar pentru prelucrare. Prelungirea are efect doar dacă solicitantul este informat despre aceasta în scris, în interiorul termenului prevăzut la alin. (1) şi cu indicarea motivelor prelungirii. În cazul conexării cererilor conform art. 18, termenul de examinare şi soluţionare curge de la data înregistrării primei cereri înaintate de către solicitant. Cererile adresate verbal se soluţionează imediat, în ziua înaintării, dacă informaţiile solicitate sunt disponibile pentru a fi comunicate imediat. În cazul în care informaţiile solicitate nu sunt disponibile pentru a fi comunicate imediat sau acestea sunt cu accesibilitate limitată, solicitantul este îndrumat să înainteze o cerere în formă electronică sau în scris, care va fi examinată şi soluţionată în termenele prevăzute la alin. (1)–(3).

Conform **art. 23 din Legea privind accesul la informațiile de interes public**, cererea se respinge, integral sau parţial, în cazul în care:

a) furnizorul de informaţii nu deţine informaţia solicitată, nu cunoaşte dacă aceasta se află în posesia unui alt furnizor de informaţii şi nu există circumstanţe pentru readresare;

b) în privinţa informaţiei solicitate furnizorul de informaţii a oferit deja un răspuns. În acest caz se face referire la numărul şi data răspunsului oferit anterior.

Respingerea integrală sau parţială a cererii este motivată în scris şi comunicată solicitantului în termenul prevăzut la art. 19.

În cazul în care nu deţine informaţia solicitată, furnizorul de informaţii care a înregistrat cererea va readresa cererea, integral sau parţial, unui alt furnizor de informaţii, dacă cunoaşte că informaţia solicitată se află în posesia acestuia. În acest caz, originalul sau copia cererii se expediază pentru examinare furnizorului de informaţii relevant în termen de 5 zile lucrătoare de la data înregistrării cererii, fapt despre care este informat solicitantul.

Pentru examinarea şi soluţionarea cererii readresate începe un nou termen, conform art. 19, care curge de la data înregistrării cererii readresate.

Refuzul de a înregistra sau a examina o cerere se consideră drept respingere a cererii. Aceeaşi regulă se aplică şi în cazul nesoluţionării unei cereri în termen legal.

Conform **art. 24 alin. (1) din Legea privind accesul la informațiile de interes public,** comunicarea informaţiilor de interes public este refuzată, integral sau parţial, dacă informaţiile solicitate constituie informaţii cu accesibilitate limitată conform art. 8.

Prevederile **art. 28-29 din Legea privind accesul la informațiile de interes public**, constituie încălcări ale legislaţiei privind accesul la informaţiile de interes public, pasibile de sancţiune pecuniară, următoarele fapte:

a) nepublicarea informaţiilor de interes public prevăzute la art.10;

b) comunicarea incompletă a informaţiilor de interes public;

c) solicitarea unor plăţi ilegale pentru comunicarea informaţiilor de interes public;

d) respingerea sau readresarea neîntemeiată a cererii;

e) refuzul neîntemeiat de a comunica informaţiile de interes public.

Pentru încălcările prevăzute la art. 28, instanţa de judecată aplică furnizorului de informaţii o sancţiune pecuniară sub formă de amendă.

Amenda se stabileşte în unităţi convenţionale. O unitate convenţională constituie 50 de lei.

La aplicarea amenzii se ţine cont de:

a) gravitatea şi durata încălcării constatate;

b) consecinţele încălcării constatate pentru reclamant;

c) alte circumstanţe relevante.

Instanţa de judecată aplică furnizorului de informaţii:

a) pentru încălcarea prevăzută la art. 28 lit. a) – amendă de la 5 la 60 de unităţi convenţionale;

b) pentru încălcările prevăzute la art. 28 lit. b)–d) – amendă de la 10 la 100 de unităţi convenţionale;

c) pentru încălcarea prevăzută la art. 28 lit. e) – amendă de la 20 la 200 de unităţi convenţionale.

Amenda se încasează din contul furnizorului de informaţii şi se virează în bugetul de stat. Amenda se execută potrivit prevederilor Codului administrativ.

Admisibilitatea acțiunii de contencios administrativ.

1. Partea reclamantă (solicitantul) revendică informații care se pretind că nu au fost oferite de partea pârâtă (furnizorul), prin urmare pretențiile respective sunt susceptibile controlului judecătoresc în ordinea contenciosului administrativ în lumina prevederilor art. 39, 189 și art. 206 alin. (1) lit. c) din Codul administrativ.

2. Litigiul dedus judecății este exceptat de la obligativitatea tranșării prejudiciare în conformitate cu art. 25 alin. (2) din Legea privind accesul la informațiile de interes public combinat cu art. 163 lit. c) din Codul administrativ.

3. Corelând momentul comunicării răspunsului furnizorului de informații, cu momentul înaintării de către solicitantul de informații a acțiunii în judecată, se atestă întrunirea termenului legal de valorificare a acțiunii.

4. Partea reclamantă pretinde încălcarea dreptului de acces la informație.

5. Nu există o hotărâre judecătorească definitivă cu privire la un litigiu între aceleași părți, cu același obiect și pe aceleași temeiuri de drept; nu există o încheiere judecătorească prin care s-a dispus încetarea procesului în legătură cu faptul că reclamantul a renunțat la acțiune sau și-a retras acțiunea într-un litigiu între aceleași părți, cu același obiect și pe aceleași temeiuri de drept sau că între parți s-a încheiat o tranzacție de împăcare; la aceeași sau la altă instanță de judecată nu se examinează o acțiune între aceleași părți, cu același obiect și pe aceleași temeiuri

de drept. La fel, acțiunea de contencios administrativ corespunde cerințelor prevăzute la art. 211 alin. (1) și (2) și art. 212 alin. (1) și a fost depusă de o persoană împuternicită.

În această ordine de idei, judecătorul constată cu certitudine că partea reclamantă a respectat rigorile de admisibilitate a prezentei acțiuni prevăzute la art. 207 din Codul administrativ.

Raționamentele instanței de judecată.

Articolul 6 § 1 din Convenţia Europeană pentru Drepturile Omului, obligă instanţele să-şi motiveze deciziile, acesta nu poate fi interpretat ca impunând instanţelor să ofere un răspuns detaliat la fiecare argument (*Van de Hurk vs. Olanda*). Întinderea obligaţiei de a-şi motiva deciziile poate varia în conformitate cu natura deciziei şi trebuie determinată în lumina circumstanţelor cauzei (*Ruiz Torija vs. Spania şi Hiro Balani vs. Spania*). Pentru a răspunde cerințelor procesului echitabil, motivarea ar trebui să evidențieze că judecătorul a examinat cu adevărat chestiunile esențiale ce i-au fost prezentate *(Boldea vs. România, Helle vs. Finlanda).*

Controlul judiciar asupra puterii executive este denumit sugestiv „contencios administrativ", prin care se înţelege activitatea de soluţionare de către instanţele de contencios administrativ, prevăzute de lege, a conflictelor în care, cel puţin, una dintre părţi este o autoritate a administraţiei publice, un funcţionar al acesteia sau un serviciu public administrativ, conflicte generate din acte administrative ilegale ori din refuzul soluţionării unei cereri referitoare la un drept recunoscut de lege.

Conceptul de informație publică se referă la "toate informațiile înregistrate sub orice formă, elaborate sau primite și deținute de autoritățile publice" (**art. 1 alin. (2) lit. b) din Convenția de la Tromsø – Convenția Consiliului Europei privind accesul la documentele oficiale din 2009, la care Republica Moldova este parte**). În comparație cu Convenția de la Tromsø, este stabilit în mod expres că definiția acoperă toate informațiile, indiferent de formă (suportul de stocare). Aceasta înseamnă că dreptul de acces se referă la informațiile înregistrate, în special sub formă de: document scris; document electronic; imagine; hartă; înregistrare audio, video sau audio-vizuală. Această listă nu este exhaustivă, deoarece, odată cu progresul tehnic, ar putea fi dezvoltate forme noi de înregistrare și stocare a informațiilor.

Cu toate acestea, este esențial să se sublinieze faptul că această definiție include accesul la informațiile existente deținute de furnizorii de informații, dar nu obligă furnizorii de informații să genereze informații noi. În special, definiția nu impune furnizorului de informații să desfășoare acțiuni de investigare, să întreprindă activități de cercetare, să evalueze fiabilitatea și calitatea informațiilor sau să colecteze date din surse externe.

În conformitate cu Hotărârea Curții Constituționale a Republicii Moldova privind interpretarea art. 34 din Constituție, dreptul de acces la informațiile de interes public are dublă natură, implicând atât dreptul de a solicita, cât și dreptul de a primi informații.

Judecătorul remarcă faptul că, accesul la informaţiile oficiale constituie un drept fundamental al persoanei de a fi informat, o modalitate de control asupra activităţii autorităţilor/instituţiilor publice, de stimulare a formării opiniilor şi participării active a

populaţiei la procesul de luare a deciziilor în spirit democratic. Dreptul de acces la informațiile publice este garantat pentru toate persoanele fizice și juridice, fără nicio formă de discriminare bazată, de exemplu, pe cetățenie, reședință sau natură juridică. Caracterul său universal impune, de asemenea, absența oricăror privilegii speciale de acces la informații în legătură cu statutul solicitanților. Informația de interes public este produsă și deținută de instituțiile publice, din bani publici, adică ai contribuabililor. Ea este un bun public care aparține tuturor.

În accepțiunea Convenției de la Tromsø, *documente oficiale* înseamnă toate informaţiile înregistrate în orice formă, elaborate, recepţionate sau deţinute de către autorităţile publice.

La caz, partea reclamantă insistă pe furnizarea informațiilor revendicate prin cererea din 07 februarie 2024, iar judecătorul consideră că răspunsul părții pârâte pe marginea acesteia este plauzibil, comprehensibil și exhaustiv, din moment ce ultima a oferit întreg volumul de informații deținute.

Un act sau o informație, fixate în sursele publice, în speță, pe pagina web a UNEJ, este în mod automat accesibilă tuturor, inclusiv reclamantului Gosic Andrei. Accesul la informațiile de interes public se realizează prin: transparență proactivă – diseminarea, din oficiu, a informațiilor de interes public, în special prin publicarea acestora pe paginile web oficiale ale furnizorilor de informații; comunicarea informațiilor de interes public la cerere. *(a se vedea art. 7 din Legea privind accesul la informațiile de interes public)* La fel, s-a subliniat că, introducerea actelor Consiliului și ale Congresului în SIEGDE este în curs de realizare și respectiva sarcină a fost formulată de Consiliul pentru angajații UNEJ, urmând a fi realizată.

În acest sens, Uniunea Națională a Executorilor Judecătorești a acționat pe principiul facilitării accesului la informațiile de interes public, oferind asistență solicitantului, asigurând, în temeiul art. 6 alin. (2) din Legea privind accesul la informațiile de interes public, în formele și condițiile prevăzute de lege. În temeiul art. 20 alin. (1) din Lege, informațiile de interes public sunt comunicate solicitantului în modalitatea indicată în cerere, cu excepțiile prevăzute la alin. (3). În temeiul art. 8 alin. (1) și (3) din Lege, accesul la informațiile de interes public poate fi limitat în corespundere cu criteriul proporționalității prevăzut la art. 9 dacă dezvăluirea informației va prejudicia protecția datelor cu caracter personal. În temeiul art. 24 din Lege, comunicarea informațiilor de interes public este refuzată, integral sau parțial, dacă informațiile solicitate constituie informații cu accesibilitate limitată conform art. 8. În cazul în care numai o parte din informațiile solicitate constituie informații cu accesibilitate limitată, furnizorul de informații refuză parțial comunicarea informațiilor, conform alin. (1) și (2), și este obligat să comunice informațiile la care accesul nu poate fi limitat. Din moment ce nu s-a constatat refuzul neîntemeiat al furnizorului de informație de a asigura accesul la informație de interes public, iar solicitantul de informație a fost informat despre modalitatea de informare și furnizorul de informație, care, reieșind din competențele sale funcționale și natura activității desfășurate, deține informația cu privire la solicitarea lui Gosic Andrei, judecătorul ajunge la concluzia că nu există temei de fapt și de drept pentru a constata faptul încălcării neîntemeiate a dreptului de acces la informație de interes public, respectiv de a obliga pârâtul UNEJ să prezinte informația solicitată.

În concluzie, acțiunea cu privire la furnizarea informației este neîntemeiată și este pasibilă respingerii.

În conformitate cu prevederile art. 25-29 din Legea nr. 148 din 09 iunie 2023 privind accesul la informațiile de interes public, art. 218. lit. a), 219, 224, 225, 229 din Codul administrativ al Republicii Moldova, judecătorul,

h o t ă r ă ș t e:

Se respinge ca neîntemeiată acțiunea de contencios administrativ înaintată de executorul judecătoresc Gosic Andrei împotriva Uniunii Naționale a Executorilor Judecătorești, persoane terțe Ministerul Justiției al Republicii Moldova și executorul judecătoresc Talmaci Roman privind furnizarea informației solicitate prin cererea din 07 februarie 2024.

Hotărârea susceptibilă de atac cu apel la Curtea de Apel Centru, în termen de 30 zile de la pronunțarea/notificarea dispozitivului hotărârii judecătorești, prin intermediul Judecătoriei Chișinău (sediul Râșcani).

Judecătorul **Gandrabur Marcel**